

פקודת המסחר עם האויב

משפט פרטי וכלכלה – מסחר – סחר

תוכן ענינים

2	Go	השם הקצר ותחילת תוקף	סעיף 1
2	Go	חלק א – אקדמות	
2	Go	פירוש	סעיף 2
3	Go	חלק ב – המסחר עם האויב וענינים הקשורים בכך	
3	Go	עונשים על המסחר עם האויב	סעיף 3
3	Go	הגדרת המונח אויב	סעיף 4
4	Go	הביקורת על עסקים והפיקוח עליהם	סעיף 5
4	Go	העברת מסמכים סחירים דברים שבראוי	סעיף 6
5	Go	העברת ניירות ערך והקצאתם	סעיף 7
5	Go	קניית מטבעות האויב	סעיף 8
5	Go	חלק ג – נכסי האויב ונכסיהם של נתיני-האויב	
5	Go	גביית חובותיו של האויב ושמירת רכוש האויב	סעיף 9
7	Go	חלק ד – הליכים משפטיים	
7	Go	הליכים משפטיים של אפוטרופוס או עליו	סעיף 9א
8	Go	תעודות וכו מסויימות תשמשה עדות	סעיף 9ב
8	Go	סמכותו של אפוטרופוס לדרוש המצאת דוחות, חשבונות וכו	סעיף 9ג
9	Go	סמכותו של אפוטרופוס על רכוש האויב לוותר על תשלומים מסויימים במקרים מסויימים	סעיף 9ד
9	Go	סילוק הוצאות ובטחון להוצאות ולאגרות	סעיף 9ה
10	Go	חלק ה – הוראות כלליות והוראות משלימות	
10	Go	ידעות כוזבות ושימת מכשולים	סעיף 10
10	Go	עבירות עי איגודים	סעיף 11
10	Go	העברת סמכויותיו של שר האוצר	סעיף 12
10	Go	שמירה על זכויותיו של שר האוצר	סעיף 13
10	Go	הוראות לזמן מעבר בענין אזורים שפסקו מהיות ארץ אויב, או שהפסיקו לנהוג בהם כבארץ אויב	סעיף 14
10	Go	הוראות לזמן מעבר בענין אזורים הנתונים לריבונותה של מעצמה שאתה נמצא מלך בריטניה במצב מלחמה	סעיף 15
11	Go	סייג בדבר צווים וכו מסויימים	סעיף 16
11	Go	הגנת אפוטרופוסות על רכוש האויב ופקידיו, והקניית תוקף	סעיף 17
11	Go	התוספת	

פקודת המסחר עם האויב*

מס' 36 לש' 1939^{2,1}

פקודה המטילה עונשים על המסחר עם האויב, המתקינה הוראות בנידון נכסיהם של אויבים ונתינים של ארצות אויב ולצרכים הקשורים בעניינים אלה

השם הקצר ותחילת תוקף

1. (1) פקודה זו תיקרא פקודת המסחר עם האויב, 1939.
 (2) פקודה זו תיחשב כאילו קיבלה תוקף ביום שלושה בספטמבר, אלף תשע מאות ושלושים ותשע:

בתנאי כי, בתוקף סעיף זה, לא יהא אדם צפוי לכל עונש על כל דבר שנעשה על ידו לפני תחילת התוקף של פקודה זו, ואשר, אילו נעשה באנגליה, לא היה נחשב כבלתי חוקי לפי החוק המקובל.

חלק א' – אקדמות

פק' 30 לש' 1945

2. (1) בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שלצידם:

פירוש

“נתין אויב” פירושו –

(א) אדם שאינו אזרח ישראלי והוא בעל נתינות של מדינה הנמצאת במצב מלחמה עם מדינת ישראל³, או

(ב) חבר אנשים שנתכונן או נתאגד בכל מדינה כזאת; וכן “ארץ אויב” פירושו כל אזור הנתון לריבונותה של כל מעצמה שאתה נמצאת מדינת ישראל במצב מלחמה, או התפוס בידי מעצמה כזו, ואינו אזור התפוס בידי מדינת ישראל או בידי מעצמה שהיא בת בריתה של מדינת ישראל, וגם כל אזור שלגביו יורה שר האוצר בצו, כי ינהגו בו לצורך הפקודה הזאת כבארץ אויב.

פק' 30 לש' 1945

(2)⁴ לצרכי כל הליך משפטי שינקטו בו עפ"י פקודה זו או שיתעורר ממנה, הרי תעודה מאת שר האוצר המציינת כי איזה אזור נתון, או היה נתון, לריבונותה של איזו מעצמה או תפוס על ידה, או ביחס לזמן שבו נעשה אותו אזור נתון לאותה ריבונות או לאותה תפיסה, או חדל להיות כך, תשמש עדות מכרעת על העובדות המצויינות באותה תעודה.

(3) כשיבואו לדון אם איזה אדם היה אויב או נתין אויב, לצרכי פקודה זו, אין לקחת בחשבון כל מצב ענינים שהיה קיים לפני תחילת התוקף של פקודה זו.

(4) לצרכי פקודה זו יראו אדם כמנהלו של גוף מאוגד, אם הוא תופס באותו גוף משרה של מנהל, ויהא כינויו מה שיהיה; ולצרכי הוראות פקודה זו הדנות בעבירות הנעשות על ידי גוף מאוגד, יראו אדם כמנהלו של גוף מאוגד, אם הוא אדם שמנהלי אותו גוף פועלים לפי הוראותיו:

בתנאי כי אדם שמנהלי גוף מאוגד פועלים לפי עצתו המקצועית, לא יראוהו מחמת זו בלבד כאדם שאותם מנהלים פועלים לפי הוראותיו.

* פורסמה ע"ר מס' 923 מיום 5.9.1939, תוס' 1, עמ' (ע) 79, (א) 95.

תוקנה ע"ר מס' 1436 מיום 4.9.1945, תוס' 1, עמ' (ע) 116, (א) 154 (פק' 30 לש' 1945).

ע"ר מס' 1588 מיום 14.6.1947, תוס' 1, עמ' (ע) 129, (א) 156 (מס' 22 לש' 1947).

ע"ר מס' 1637 מיום 30.12.1947, תוס' 1, עמ' (ע) 305, (א) 372 (מס' 68 לש' 1947).

ס"ח תש"י מס' 47 מיום 16.6.1950 עמ' 149 (ה"ח תש"י מס' 38 עמ' 139) – תיקון מס' 1.

¹ סמכויות הנציב העליון הועברו לשר האוצר, אך ר' הערה להלן: ע"ר תש"ח מס' 5 מיום 16.6.1948 עמ' 22.

² הפקודה נערכה והוחלפו בה ביטויים בהתאם להוראות פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948. אין בכך כדי להביע דעה בשאלה אם אויבי בריטניה הגדולה במלחמת העולם השנייה היו אויבי מדינת ישראל.

³ בפסיקה זו הושמטו המלים “נתין בריטי או” המופיעות בפקודה לפני המלים “אזרח ישראלי” והמלים “או אדם הנתון לחסות בריטית” המופיעות שם לאחר המלים “אזרח ישראלי”.

⁴ הנציב העליון העביר את סמכויותיו לפי הסעיפים (2), (3) (ב) (1), 5, 6 ו-7 מפקודה זו לאפוטרופוס של רכוש האויב: ע"ר מס' 1105 מיום 11.6.1941, תוס' 2, עמ' (ע) 805, (א) 971.

חלק ב' – המסחר עם האויב וענינים הקשורים בכך

3. (1) כל הסוחר או מנסה לסחור עם אויב כמשמעותו בפקודה זו יאשם בעבירה על מסחר עם האויב, ויהיה צפוי, בצאתו חייב בדין –

עונשים על המסחר עם האויב
פק' 30 ל'ש' 1945

(א) אם נידון לפי כתב אישום עפ"י הוראות פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב אישום) - למאסר שלא יעלה על שבע שנים או לקנס, או לאותם מאסר וקנס כאחד, או

(ב) אם נידון עפ"י הוראות פקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1935, למאסר שלא יעלה על שתי שנים או לקנס שלא יעלה על מאתיים לירות, או לאותם מאסר וקנס כאחד;

ובכל מקרה כזה רשאי בית המשפט לצוות, כי כל סחורות או כספים שלגבם נעשתה העבירה יוחרמו.

(2) לצרכי פקודה זו יראו אדם כאילו סחר עם האויב –

(א) אם היו לו כל קשרים מסחריים, כספיים או קשרים אחרים עם האויב או לטובתו, וביחוד, אך בלי לפגוע בכללותה של ההוראה הקודמת, אם –

(I) סיפק כל סחורות לאויב או לטובתו, או קיבל כל סחורות מאויב או שסחר בכל סחורות, או הוביל כל סחורות, שנשלחו לאויב או נתקבלו ממנו או שנועדו לארץ האויב או נתקבלו ממנה, או

(II) שילם או העביר כל כסף, מסמך סחיר או בטוחה על כסף לאויב או לטובתו או למקום הנמצא בארץ האויב, או

(III) מילא כל התחייבות כלפי האויב או הוציא לפועל כל התחייבות מטעם האויב, בין אם התחייב באותה התחייבות לפני תחילת התוקף של פקודה זו או לאחריה, או

(ב) אם עשה כל דבר שיש לראותו על פי ההוראות הבאות של פקודה זו כמסחר עם האויב;

וכל איזכור שבפקודה זו של נסיון לסחור עם האויב יתפרש בהתאם לכך:

פק' 30 ל'ש' 1945

בתנאי שלא יראו אדם כאילו סחר עם האויב מחמת זו בלבד –

(I) שעשה כל דבר לפי הרשאה שניתנה בכלל או במיוחד מאת שר האוצר או ע"י כל אדם המורשה לכך על ידו;

(II) שקיבל מאת האויב תשלום כל סכום שאותו אויב היה חייב לו בעד עסקה שלפיה כבר נתמלאו, כשהתשלום נתקבל, כל התחייבויות מצידו של האדם שקיבל את התשלום, והתחייבויות אלה נתמלאו בזמן שבו לא היה האדם, שממנו נתקבל התשלום, אויב.

פק' 30 ל'ש' 1945

(3) כל מקום בסעיף זה שנזכר בו אויב יתפרש כאילו כלול במונח זה אדם הפועל מטעם

אויב.

(א3) בכל הליך משפטי על עבירה של מסחר עם האויב, תשמש העובדה כי תעודה כל שהיא נשלחה אל, או נרשמה עליה, כתובתו של אדם בארץ אויב, ראיה כנגד כל אדם, שהיה צד למשלוח אותה תעודה, כי אדם שאליו נשלחה התעודה היה אויב, אלא אם הוכח היפוכו של דבר.

פק' 30 ל'ש' 1945

(4) תביעה פלילית על עבירה של מסחר עם האויב לא תוגש אלא ע"י היועץ המשפטי של

הממשלה או בהסכמתו:

בתנאי כי סעיף קטן זה לא ימנע בעד מאסרו של כל אדם בגין עבירה כזאת או מתן צו מאסר או הוצאתו לפועל של צו זה נגדו, או להחזקתו במאסר או לשיחרורו בערבות של כל אדם שעבר עבירה כזו, ואפילו לא נתקבלה ההסכמה הדרושה להגשת התביעה הפלילית על אותה עבירה.

4. (1) בכפוף להוראות סעיף זה, המונח "אויב", לצרכי פקודה זו, פירושו –

הגדרת המונח "אויב"

(א) כל מדינה או שליט של מדינה הנמצאת במצב מלחמה עם מדינת ישראל;

- (ב) כל אדם הגר בארץ אויב;
- (ג) כל חבר בני אדם (בין מאוגד ובין בלתי מאוגד), המנהל עסקים בכל מקום, אם אותו חבר בני אדם נתון בפיקוחו של אדם אשר על פי סעיף זה הינו "אויב", וכל זמן שחבר אנשים זה נתון לפיקוחו כנ"ל;
- (ד) כל חבר אנשים שנתכונן או נתאגד במדינה הנמצאת במצב מלחמה עם מדינת ישראל, או בהתאם לחוקיה; וכן
- (ה) ביחס לכל עסק המתנהל בארץ אויב, לכל אדם יחיד או לחבר בני אדם (בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד) העוסקים באותו עסק;
- אולם אין המונח הזה כולל כל אדם יחיד אך ורק בגלל הסיבה שהוא נתין אויב:
- בתנאי שכל אדם יחיד או חבר בני אדם, שמקום מושבם הידוע לאחרונה היה בשטח-ארץ שהיה באותו הזמן, או הפך מאז, ארץ אויב, יראוהו כאויב, עד שיוכח היפוכו של דבר.
- (2) רשאי שר האוצר להורות בצו כי כל אדם שיפורט בצו וכל זמן שיפורט כן, יראוהו כאויב לצורך הפקודה:
- בתנאי כי, למרות הוראותיו של סעיף 20 לפקודת הפירושים, 1945⁵, שמותיהם של כל בני אדם, שפורטו כך בכל צו כזה כאמור, יראו אותם כמתפרסמים משהופקדו לעיון לבני הציבור באותו מקום ובאותו אופן ששר האוצר יפרט אותם באותו צו.
5. (1) רשאי שר האוצר, אם הוא מוצא כי יש לעשות כך כדי להבטיח את המילוי אחר סעיף 3 מפקודה זו, להרשות בצו כתוב לאדם שיפורט בצו (הנקרא לקמן בסעיף זה "בודק"), לבדוק כל ספרים או מסמכים השייכים לאדם ששמו נזכר בצו או הנתונים לפיקוחו, ולדרוש מאותו אדם ומכל אדם אחר למסור לו כל ידיעות הנמצאות ברשותו ביחס לכל עסק המתנהל ע"י האדם הנ"ל, ככל שידרוש הבודק, ולצורך הנ"ל רשאי הבודק להיכנס לכל בנין המשמש לצרכי אותו עסק.
- (2) אם נראה לו, לשר האוצר, על יסוד דו"ח שהוגש על ידי בודק בקשר עם איזה עסק, כי לצורך המילוי אחר סעיף 3 לפקודה זו יש להעמיד את העסק תחת השגחה, רשאי הוא למנות אדם (הנקרא לקמן בסעיף זה "משגיח") שישגיח על העסק, וסמכויות תינתנה לו, ככל אשר יקבע שר האוצר.
- (3) כל מי שאינו ממציא, בלי טעם סביר, איזה מסמך או ידיעות לבודק או למשגיח שהוא נדרש להמציאם על ידם כחוק, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על חמישים לירות או למאסר שלא יעלה על ששה חדשים או לאותם קנס ומאסר כאחד.
- (4) כל אדם שמתוך כוונה להתחמק מהוראות סעיף זה, הוא משמיד או משחית או מטשטש כל ספר או מסמך אחר שבודק או משגיח רשאי לבדקם עפ"י סעיף זה, הרי
- (א) אם נידון עפ"י כתב אישום לפי הוראותיה של פקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה לפי כתב אישום), יהיה צפוי, בצאתו חייב בדין, למאסר שלא יעלה על חמש שנים או לקנס או לאותם מאסר וקנס כאחד;
- (ב) ואם נידון עפ"י הוראות פקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1935, יהיה צפוי, בצאתו חייב בדין, למאסר שלא יעלה על שתי שנים או לקנס שלא יעלה על מאתיים לירות, או לאותם קנס ומאסר כאחד.
- (5) מקום שמינה שר האוצר בודק או משגיח לפי הסעיף הזה, יוצאו כל שכר, שניתן לבודק או למשגיח, וכל יציאות, חישובים והוצאות שהוציאו הבודק או המשגיח, הכל לפי הענין, וכל יציאות, חישובים או הוצאות אחרות כשהם הוצאו בקשר אל פיקוח והשגחה על עבודתו של אותו בודק או משגיח - כדי אותו סכום ששר האוצר או כל אדם שהרשהו על כך, יאשרו - מתוך הנכסים של העסק או של האדם אשר בגינו נתמנו הבודק או המשגיח, והחל מתאריכה של אותה תעודת אישור יהיו שעבוד על אותם נכסים, שתהיה לו זכות בכורה לגבי כל שעבודים אחרים על אותם נכסים.
6. (1) שום העברה של דבר שבראוי שנעשתה ע"י האויב או מטעמו לא יהא לה תוקף באופן המקנה לאיזה אדם כל זכויות או תרופות משפטיות בגין הדבר שבראוי אלא בהסכמתו של שר

הביקורת על עסקים והפיקוח עליהם

פק' 30 לש' 1945

העברת מסמכים שחייבים זכרים שבראוי

⁵ סעיף 17 לפקודת הפרשנות [נוסח חדש].

האוצר; ושום העברה של תעודה כנ"ל שלאחר מכן לא יהא לה תוקף באופן המקנה כל זכויות או תרופות על התעודה כנגד כל צד, אלא בהסכמתו של שר האוצר.

(2) הסעיף הקטן הקודם יחול ביחס להעברה של כל תלוש או בטוחה אחרת שהם עבירים בדרך מסירה, ואינם מסמכים סחירים, כדרך שהוא חל על כל העברה של דבר שבראוי.

(3) אם מתכוון כל אדם למלא איזו התחייבות שהוא פטור מלמלאה עפ"י סעיף זה ע"י תשלום או בדרך אחרת, כשהוא יודע את הנסיבות שבתוקפן הוא פטור כן, יראוהו כאילו סחר ע"י כך עם האויב:

בתנאי שבכל הליכים בשל עבירה על מסחר עם האויב שיוגש בתוקף סעיף קטן זה, יהיה הנתבע מלמד זכות על עצמו אם יוכיח שבשעה שנתכוון למלא את ההתחייבות האמורה היה לו טעם סביר להאמין כי אפשר היה לאכוף נגדו אותה התחייבות עפ"י צו מאת בית משפט מוסמך, שאינו בית משפט בעל סמכות שיפוט בישראל, או בית משפט בעל שיפוט בארץ אויב, וכי היו אופיים נגדו התחייבות זו עפ"י צו כזה.

פק' 30 לש' 1945

(4) מקום שהוגשה תביעה על כל אדם בגין מסמך סחיר או דבר שבראוי ויש לאותו אדם טעם סביר להאמין כי אילו סילק את סכום התביעה היה עובר על ידי כך עבירה על המסחר עם האויב, רשאי יהא אותו אדם לשלם לבית המשפט המחוזי כל סכום אשר אלמלא הוראת סעיף קטן (1) מסעיף זה היה חייב בתשלומו בגין התביעה, ומיד לאחר כן ינהגו באותו סכום, בכפוף לתקנות בית המשפט, בהתאם לכל צו מאת בית המשפט, והתשלום הנ"ל ישמש בידי אותו אדם קבלה מספקת לכל צורך שהוא.

(5) שום דבר האמור בסעיף זה לא יחול על ניירות ערך שחל עליהם הסעיף דלקמן.

7. (1) אם –

העברת ניירות-ערך והקצאתם

(א) כל ניירות שסעיף זה חל עליהם הועברו ע"י האויב או מטעמו, או

(ב) כל ניירות-ערך כאלה, שהם ניירות ערך שהוצאו ע"י חברה כמשמעותה בפקודת החברות, הוקצו או הועברו לנתין אויב או לטובתו בלא אישור מאת שר האוצר;

הרי לא תהייה למקבל-ההעברה או למקבל-ההקצאה בתוקף אותה ההעברה, או הקצאה כל זכויות או סמכויות בגין ניירות-הערך, אלא בהסכמתו של שר האוצר; ושום גוף מאוגד שהוציא או מנהל אותם ניירות-ערך לא יכיר באותה ההעברה או יפעל על פיה בדרך אחרת, אלא על פי רשות מאת שר האוצר.

(2) תעודות-מניות, תעודות-סטוק, או שטרי-ערובה, שהם תעודות או שטרות הנפרעים למוכ"ז, לא יוצאו בגין ניירות-ערך שסעיף זה חל עליהם, דהיינו ניירות-ערך הרשומים או כתובים על שמו של אויב או בשמו של אדם הפועל מטעמו או לטובתו.

(3) כל העובר על הוראות סעיף זה יהא צפוי למאסר שלא יעלה על ששה חדשים או קנס שלא יעלה על מאה לירות, או מאסר וקנס כאחד.

(4) סעיף זה חל על ניירות-הערך דלקמן, דהיינו, תשלומים שנתיים, תעודות-סטוק, תעודות-מניות, שטרי-ערובה, אגרות-חוב או סטוק של אגרות-חוב הרשומים או כתובים בכל פנקס, פנקס סניף או בכל ספר אחר המתנהלים בישראל.

8. (1) קניית מטבעות האויב תיחשב כמסחר עם האויב.

קניית מטבעות האויב

(2) הביטוי "מטבעות האויב" שבסעיף זה פירושו כל אותם שטרות כסף או מטבעות הנמצאים במחזור מטבעות ושטרות בכל שטח הנתון לריבונותה של מעצמה הנמצאת במצב מלחמה עם מדינת ישראל, והוא אינו שטח התפוס ע"י מדינת ישראל או ע"י מעצמה שהיא בת בריתה של מדינת ישראל, וכל שאר שטרות ומטבעות ששר האוצר יכריזם בצו באותה שעה, כמטבעות האויב.

חלק ג' – נכסי האויב ונכסיהם של נתיני-האויב

9. (1) כדי למנוע תשלום כסף לאויב וכדי לשמור על נכסי האויב עד לסידורים שייעשו עם חתימת חוזה השלום, רשאי שר האוצר למנות אפוסטרופסים על נכסי האויב בישראל, והוא רשאי בצו –

גביית חובותיו של האויב ושמירת רכוש האויב

(א) לדרוש לשלם לאפוסטרופוס הקבוע אותם כספים אשר, אלמלא קיומו של מצב

מלחמה, הרי צריכים לשלם לאדם שהוא אויב או לזכותו, ואשר אלמלא הוראות סעיף 6 או 7 לפקודה זו, נפרעים לכל אדם אחר;

(ב) להקנות לאפוטרופוס הקבוע כל רכוש של האויב שיפורט בצו או לדאוג להנחלתו של אותו רכוש האויב לידי האפוטרופוס שהוא ולהסדיר הנחלה זו כפי שייקבעו בצו;

(ג) להקנות לאפוטרופוס הקבוע את הזכות להעביר כל רכוש אחר של האויב שהוא רכוש שלא היה מסור לידי האפוטרופוס ושלא נדרש להימסר לידו בצו, ככל שיפורט בצו;

(ד) ליתן לאפוטרופוס ולכל אדם אחר אותן זכויות והמטיל עליהם סמכויות, תפקידים והתחייבויות ככל אשר ייקבע בצו, בנידון –

(I) רכוש שהוקנה או שדרוש להקנותו לידי האפוטרופוס עפ"י צו,

(II) רכוש שהזכות להעבירו הוקנתה או דרוש להקנותה כך,

(III) כל רכוש אחר של האויב שלא הוקנה ואשר לא דרוש להקנותו כך, או

(IV) כסף ששולם לאפוטרופוס או שעפ"י הצו דרוש לשלמו לאפוטרופוס;

(ה) לדרוש לשלם לאפוטרופוס אותן אגרות שתיקבענה בגין כל אותם הענינים שיפורטו בצו, ולהסדיר את גבייתן של אותן אגרות ומסירת דו"חות בנוגע אליהן;

(ו) לדרוש מכל אדם להגיש לאפוטרופוס כל אותם דו"חות, חשבונות וידיעות אחרות וכן כל מסמכים ככל שהאפוטרופוס יראה צורך לדרוש לשם מילוי תפקידיו עפ"י הצו;

וכל צו כזה יכול לכלול הוראות משלימות, ככל אשר יראה שר האוצר לנחוץ לצרכי הצו.

(א1) הזכויות, הסמכויות, התפקידים וההתחייבויות, ששר האוצר רשאי להעניקם ולהטילם על אפוטרופוס על רכוש אויב, לפי סעיף קטן (1) יכללו – מקום שנראה לשר האוצר כי מן המועיל שעסק כל שהוא יתנהל או יוסיף להתנהל בישראל או ממנה – אותם זכויות, סמכויות, תפקידים והתחייבויות, ביחס לרכוש ולכסף, הנזכרים בפסקה (ד) של הסעיף-הקטן הנ"ל, הנחוצים או מועילים, לדעתו של שר האוצר, על מנת לאפשר את הנהלתו של אותו עסק כנ"ל.

(2) אם פנה אפוטרופוס בדרישה או נתן הוראה לכל אדם בקשר עם איזה כספים או רכוש, ולאותה דרישה או הוראה צורפה תעודה מאת האפוטרופוס האומרת כי הכסף או הרכוש הם כסף או רכוש שצו עפ"י סעיף זה חל עליהם, תשמש התעודה ראיה על העובדות הכתובות בה, ואם מילא אותו אדם אחר הדרישה או ההוראה, לא יהא צפוי לכל משפט ולא יאחזו נגדו בכל צעדים משפטיים אחרים מחמת זו בלבד שמילא אחריהם כאמור.

(3) מקום שבהתאם לצו שניתן עפ"י סעיף זה, –

(א) משלמים כל סכומי כסף לאפוטרופוס;

(ב) מקנים כל רכוש לאפוטרופוס או מקנים לו את הזכות להעביר כל רכוש;

(ג) ניתנה הוראה לכל אדם בקשר עם כל רכוש שהאפוטרופוס מוצא אותו כרכוש שחל עליו צו זה;

הרי שום תשלום, הקנאה או הוראה ושום פעולות שנקטו בהם כתוצאה מכך, לא יהיו נפסלים או נפגעים מחמת זו בלבד –

(I) שאיזה אדם שהיה מעונין בכסף או ברכוש או שיכול היה להיות מעונין בהם ואשר היה אויב או נתין-אויב, מת או חדל להיות אויב או נתין-אויב בזמן הבא בחשבון, או

(II) שאיזה אדם שהיה מעונין כאמור ואשר האפוטרופוס האמין כי הוא אויב או נתין-אויב, לא היה אויב או נתין-אויב בזמן הבא בחשבון.

(4) כל צו, לפי הסעיף הזה, תהיה לו נפקות למרות כל דבר האמור בפקודה כל שהיא, שחוקקה לפני הפקודה הזאת, ויהיה לו תוקף החל מאותו תאריך (בין בעבר ובין בעתיד) שייקבע באותו צו. מקום שלא נקבע תאריך כזה בצו, יהיה לו תוקף מיום פירסומו ברשומות.

(5) אם שילם כל אדם חוב או עסק בכל רכוש שאיזה צו עפ"י סעיף זה חל עליהם שלא

בהתאם להוראות אותו צו, הרי צפוי אותו אדם למאסר שלא יעלה על ששה חדשים או לקנס שלא יעלה על מאה לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד, והתשלום והעסק יהיו בטלים.

פק' 30 ל'ש' 1945

(6) אם לא מסר כל אדם כל מסמך או ידיעות בהתאם לדרישות צו עפ"י סעיף זה, שהוא נדרש להגישם עפ"י הצו, הרי יהא אותו אדם צפוי לקנס שלא יעלה על עשר לירות בעד כל יום שבו הוא ממשיך באי-המסירה.

(7) כל האגרות שתתקבלנה ע"י כל אפוטרופוס בתוקף צו עפ"י סעיף זה ישולמו לאוצר הממשלה.

(8) בסעיף זה יהיו למונחים הבאים הפירושים שלצידם:

(א) "רכוש האויב" פירושו כל רכוש השייך באותה שעה לאויב או לנתין-אויב או המוחזק או מתנהל בשמו של האויב או נתין-האויב.

(ב) "נכסים" פירושה מטלטלין או מקרקעין, וכוללים כל רכוש או טובת הנאה בנכסי מטלטלין או מקרקעין, כל מסמך סחיר, חוב או דבר שבראוי אחר וכל זכות או טובת הנאה אחרת, בין מוחזקים ובין בלתי מוחזקים; וכן

(ג) "קבוע" פירושו קבוע בצו שניתן עפ"י סעיף זה.

(א8) לצרכי סעיף זה יראו כל רכוש, שנרכש בידי האפוטרופוס - בין לפני יום השלושה במאי, 1945, ובין לאחריו - בתוצאת זכות או בקשר אל הנהלת רכוש שהוקנו לו, כאילו היה רכוש שבגיננו ניתן צו המקנה אותו רכוש לאפוטרופוס לפי הוראותיו של סעיף זה.

פק' 30 ל'ש' 1945

(9) למרות כל דבר האמור בסעיף זה, ישלם או יעביר אפוטרופוס - אם יורה כך שר האוצר - לאותם בני אדם שיפורטו בהוראה, -

(א) כל כסף, המפורט כאמור, ששולם לאפוטרופוס ככסף שהיה משתלם - אלמלא היה קיים מצב מלחמה - לידי או לטובתו של -

(I) יחיד, היושב בכל ארץ אויב שאיננה נתונה לריבונותה של מעצמה שאתה נמצאת מדינת ישראל במצב מלחמה, או בכל אזור שעליו חלות הוראותיה של הפקודה הזאת כשם שהן חלות על ארץ אויב,

(II) יחיד או חבר בני אדם (בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד) המנהלים עסק בכל שטח-ארץ או אזור כאלה, או

(III) כל חבר בני אדם (בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד) העוסק בעסק במקום כל שהוא ואותו עסק נתון לשליטתו של כל יחיד כזה או של כל חבר כזה של בני-אדם מן הנזכרים בפסקת-משנה (I), (II), או (III) של פסקה (א) מן סעיף קטן זה, או המוחזק או מתנהל מטעמם.

(10) למרות כל האמור בסעיף זה, רשאי שר האוצר להרשות לאפוטרופוס על רכוש האויב להשקיע כל כספים שבחזקתו באותו האופן, ששר האוצר יפרטו מזמן לזמן, ועוד רשאי הוא להרשות להעביר מרשות לרשות כל הכנסה שנתקבלה מכל השקעות או מהשקעה כל שהיא, שהשקיע האפוטרופוס על רכוש האויב בכל זמן לאחר יום השלושה בספטמבר 1939.

פק' 22 ל'ש' 1947

חלק ד' - הליכים משפטיים

9א. (1) (בוטל ע"י סעיף 9 לפקודת בתי משפט (הוראות מעבר), תש"ח-1948).

הליכים משפטיים של אפוטרופוס או עליו פק' 30 ל'ש' 1945

(2) סבור אפוטרופוס כי לשם מילוי נאות של תפקידיו מן הצורך לעשות כן, יהיה זכאי לכונן הליכים משפטיים אזרחיים על כל אדם.

(3) אפוטרופוס יהיה זכאי לכונן כל תביעה אזרחית או הליכים משפטיים אחרים (לרבות ערעורים) או להגן עליהם, ולהופיע ולהשמיע דבריו בפני כל בית משפט או בית דין או בורר, בין בעצמו, ובין באמצעות פקיד ממשלתי באמצעות עורך דין שהרשהו בכתב, ומשיכוננו תביעה כזאת או הליכים משפטיים כאלה, לא יידרשו אפוטרופוס או אותו נציג כנ"ל, לשלם אגרות בית משפט או אגרות אחרות, או ליתן ערובה ליציאות או ערובה לכך שיציית להכרעת בית המשפט או ערובה אחרת, וכן לא יחושב מס-בולים על כל הרשאה של כל נציג כזה כנ"ל:

בתנאי כי מקום שהושג פסק-דין בכל תביעה שכונן אפוטרופוס, יהיו כל אגרות בית משפט וכל אגרות אחרות, שהיו משתלמים כרגיל, חלק מחוב פסק-הדין ולכשייגבו ישולמו לבית המשפט;

ובתנאי נוסף שאפטרופוס יהיה זכאי לגבות הוצאות ושכר עורך-דין.

(4) בסעיף זה יראו את המונחים "לכונן" או "להגן" כאילו הם כוללים את המשכתם - בידי האפטרופוס - של כל תביעה או הליכים שהוחל בהם בידי אדם או על אדם, שנעשה לאויב לאחר שנתכוננו אותם תביעה או הליכים משפטיים.

(5) הוראותיו של סעיף זה תחולנה על כל תביעות או הליכים משפטיים בלא לשים לב לכך אם הוחל בהם לפני היום האחד-עשר באוקטובר 1940 או לאחריו⁶.

9ב. (1) בכפוף להוראותיו של סעיף זה יתקבלו בכל הליכים משפטיים העתק של רשומה בספריו של אפטרופוס, וכן כל העתק תעודה או רשומה בתיק רשמי של אפטרופוס, כראיה לכאורה על אותה רשומה או אותה תעודה ועל הענינים, העסקאות או החשבונות הרשומים בהם.

(2) לא יתקבל העתק כנ"ל כראיה לפי סעיף זה, אלא-אם אושר כהעתק נכון בידי האפטרופוס או כל אדם שהרשהו כהלכה לאשר העתקים מטעמו.

(3) תעודת האישור של אפטרופוס בדבר ענינים שהם בתחומי תפקידיו תתקבל כראיה על העובדות האמורות בה בכל הליכים משפטיים, אלא אם יורה בית המשפט הוראה אחרת בשל סיבה מיוחדת.

(3א) כל תעודת אישור של אפטרופוס בדבר ענינים שהם בתחומי תפקידיו או סמכויותיו, הנחזה להיות חתומה בידי אפטרופוס, או כל העתק כזה המתואר בסעיפים קטנים (1) ו-(2), הנחזה להיות מאושר כהעתק נכון בידי אפטרופוס או בידי כל אדם שהרשהו כהלכה בענין זה, יהיו מתקבלים כראיה ללא הוכחה על חתימת האפטרופוס או אותו אדם כנ"ל, אלא-אם יורה בית המשפט הוראה אחרת בשל סיבה מיוחדת.

(4) אפטרופוס או פקיד ממחלקת האפטרופוס לא יהיה מחוייב להראות - בכל הליכים משפטיים - כל ספר או תעודה של המחלקה שתוכנו אפשר להוכיח לפי סעיף זה, או להופיע כעד על מנת להוכיח את הענינים, העסקאות או החשבונות הרשומים בהם, או ליתן עדות על ענינים שאפשר להוכיחם בתעודת אישור של האפטרופוס כנ"ל, אלא עפ"י צו של בית משפט, שניתן בשל סיבה מיוחדת.

9ג. (1) אפטרופוס או כל אדם שאותו הרשה בענין זה רשאי לדרוש, בהודעה שבכתב או בהודעה שתפורסם ברשומות, מכל בני-אדם, או מאדם כל שהוא, להמציא לו, במשך אותה תקופה שתפורט בהודעה - אותם דו"חות, חשבונות או ידיעות אחרות, או להראות אותן תעודות שיפורטו בהודעה.

(2) כל אדם, הנדרש באותה הודעה כנ"ל להראות או להמציא תעודה או ידיעות כל-שהן, חייב למלא אחר ההודעה למרות כל דבר הכלול בכל חוק המקנה לו זכות לסרב מלהראות או מלהמציא אותן תעודה או ידיעות, וכל דו"ח, חשבון, או ידיעות אחרות, שהמציא אותם, או כל תעודה שהראה אותה כל אדם, מתוך מילוי אחר הודעה לפי סעיף זה, יהיו מתקבלים כראיה בכל הליכים משפטיים, אזרחיים או פליליים שיהיו מוגשים עליו.

(3) חדל אדם מלהראות או מלהמציא, בהתאם לדרישותיה של הודעה לפי סעיף זה, תעודה או ידיעה כל שהן, שנדרש להראותם או להמציאם בהודעה הזו, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על עשר לירות לכל יום שבו נמשך המחדל.

(4) אם מתוך כוונה להשתמש מהוראותיו של סעיף זה - אדם משמיד, פוגם או מטשטש כל תעודה שהוא נדרש להראותה בהודעה לפי סעיף זה, או שהיא נוגעת בכל ענין שעליו הוא נדרש להמציא ידיעות בהודעה לפי סעיף זה, יהיה אותו אדם -

(א) אם הוא נידון לפי כתב-אישום לפי הוראותיה של פקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה לפי כתב-אישום) - צפוי, משהתחייב בדין, למאסר לתקופה שלא תעלה על חמש שנים או לקנס או לאותו מאסר וקנס כאחד, או

(ב) אם הוא נידון לפי הוראותיה של פקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1939, צפוי, משיתחייב בדין, למאסר לתקופה שלא תעלה על שנתיים או לקנס שלא יעלה על מאתיים לירות או לאותו מאסר וקנס גם יחד.

⁶ הושמט תנאי המתייחס לסעיף הקטן (1) המבוטל, ושאינו לו משמעות לאחר ביטול הסעיף הקטן ההוא.

9ד. (1) מקום שאדם (הנקרא להלן בסעיף הזה "המבקש") שהיה, אלמלא פעולתם של פקודה זאת או כל צו שניתן לפיה, זכאי –

- (א) בכללו של כל רכוש הכולל פרדס הדריים (הנקרא להלן בסעיף הזה "הפרדס") שעל קיומו, או בזיקה אל כך, הוציא האפוטרופוס על רכוש האויב, כספים מתוך שימוש בסמכויותיו לפי הפקודה הזאת; או
- (ב) בחלק מאותו רכוש,

פונה בבקשה לאפוטרופוס על רכוש האויב שינקוט באותם צעדים, שבהם יהיה צורך, כדי לבצע את הקנייתו של אותו רכוש למבקש, רשאי האפוטרופוס על רכוש האויב לוותר, אם הוא חושב זאת לצורך ולנאות לעשות כן, לאחר שקיבל אותן ידיעות באותה הצורה שידרוש, על-כך כי המבקש ישלם לו, ולאחר מכן יהיה זכאי כי הממשלה תשלם לו, אולי חלק של אותם כספים, שהוציא כאמור לעיל, השווה –

(I) במקרה שבו נערכה הבקשה בגין כללו של אותו רכוש, לסכום שעליו יעיד הממונה על המחוז במחוז, שבו נמצא הפרדס, כי הוא הסכום הכולל שהיה עלול להתקבל, בגין אותו פרדס, כמילוה לזמן קצר של יכול מחברה מאושרת, לפי פקודת המילווה לזמנים קצרים על יכול (ערובה), 1935, שלפרעונו ערבה הממשלה, אילו הוגשה בקשה על מילוה כזה;

(II) במקרה שבו נערכה הבקשה בגין חלק מאותו רכוש, לסכום, שמתכונתו אל כלל הסכום האמור הוא כמתכונת אותו החלק אל כללו של אותו הרכוש,

אם מילאו אחר כל הדרישות הבאות, דהיינו –

(א) המבקש חותם על שטר מילוה, הנערך בין הממונה על המחוז במחוז, שבו נמצא הפרדס, בשם הממשלה ומטעמה - מצד אחד, והמבקש, מצד שני, שהושמו עליו בולים כהלכה על חשבון המבקש, ובו מאשר המבקש שהוא מתחייב לממשלה כדי הסכום הנזכר בפסקה (I) או (II) שלעיל, הכל לפי הענין, ומקבל על עצמו לשלם לממשלה את הסכום האמור, בצירוף הריבית על אותו סכום בשיעור 3 אחוזים מן המאה לשנה באותו האופן שיקבענו הממונה על המחוז האמור ויאמר באותו שטר, ובו ייקבע כי הסכום האמור, בצירוף כל ריבית המתרבה עליו, יהווה שעבוד ראשון על כל יכול של הפרדס (בין אם אותו יכול קיים בזמן שנקבע לפרעון אותו סכום וכל ריבית עליו, או כל תשלום של חלק ממנו, ובין אם אינו קיים) לטובת הממשלה, שלו דין קדימה על פני כל שעבוד אחר על אותו יכול, בין שנוצר לפני תאריך תחילת תוקפה של פקודת מסחר עם האויב (תיקון), 1947, או לאחריו; וכן

(ב) המבקש מגיש העתק של אותו שטר לפקיד המחוז של הנפה, שבה נמצא הפרדס, ומשלם את האגרות שנקבעו לרישום שעבודים לפי פקודת המילוה לזמנים קצרים על יכול (ערובה), 1935; וכן

(ג) פקיד המחוז האמור רושם רשומה נאותה בפנקס הרישום של שעבודי יכול, המתנהל לפי פקודת המילוה לזמנים קצרים על יכול (ערובה), 1935.

(2) עם חתימתו של השטר הנזכר בסעיף קטן (1) בידי המבקש ולאחר מכן, יהווה הסכום הנזכר בפסקה (I) או (II) של הסעיף הקטן ההוא, הכל לפי הענין, בצירוף כל ריבית המתרבה עליו, שעבוד ראשון כפי שנקבע באותו שטר בהתאם להוראותיה של פסקה (א) מסעיף קטן (1), והוראותיה של פקודת המילוה לזמנים קצרים על יכול (ערובה), 1935, תחולנה, בכפוף להוראותיה של פסקה (א) מסעיף קטן (1) ובאותם שינויים שיהיו נחוצים, על אותו שעבוד כאילו היה שעבוד הרשום לטובת חברה מאושרת לפי הפקודה היא, ואם לא ישולם הסכום האמור, בצירוף כל ריבית שנתרבתה עליו - בתאריך שבו יחול מועד פרעונו בהתאם להוראותיו של השטר האמור, אפשר יהיה לגבות אותו סכום יחד עם אותה ריבית בהתאם להוראותיה של פקודת המסים (גביה), שלה יהיו אלה כפופים מכל הבחינות, כאילו היה זה מס, המשתלם ביד המבקש, שנישום כהלכה ועבר מועד פרעונו.

9ה. (א) היו נכסים של אדם פלוני מוקנים לאפוטרופוס, והאפוטרופוס הוציא - בין לפני שנכנס לתקפו חוק לתיקון פקודת המסחר עם האויב, תש"ו-1950, ובין אחרי זה – הוצאות כל שהן בקשר עם אותם נכסים או כל חלק מהם, רשאי האפוטרופוס לעכב תחת ידו ולגבות מתוך כל אותם נכסים

את סכום ההוצאות, בצירוף ריבית עליו בשיעור של 6% לשנה או בשיעור נמוך יותר שייקבע על ידי שר האוצר.

(ב) כל הנכסים של אדם המוקנים לאפוטרופוס יהיו משועבדים בשעבוד ראשון כבטחון לסכום ההוצאות שהאפוטרופוס הוציא בקשר אתם, או בקשר עם כל חלק מהם, ולריבית על אותו סכום, ולכל סכום המגיע לאפוטרופוס כאגרה בקשר עם אותם נכסים, או בקשר עם כל חלק מהם. לשעבוד זה יהיה דין קדימה על פני כל שעבוד אחר על אותם נכסים, בין שהשעבוד האחר נוצר לפני שנכנס לתקפו חוק לתיקון פקודת המסחר עם האויב, תש"ו-1950, ובין אחרי זה.

חלק ה' – הוראות כלליות והוראות משלימות

10. (1) אם לצורך השגת רשות או הסכם עפ"י פקודה זו, או בשעת ידיעות לצרכי פקודה זו או לצרכי כל צו שניתן או הודעה שהוצאה לפיה, מצהיר כל אדם בכוונה או מתוך קלות דעת הצהרה שהיא כוזבת בפרט חשוב, הרי צפוי יהא אותו אדם למאסר שלא יעלה על ששה חדשים או לקנס שלא יעלה על מאה ל"י או לאותם מאסר וקנס כאחד.

ידיעות כוזבות ושימת מכשולים
פק' 30 לש' 1945

(2) כל המפריע בזדון לכל אדם הממלא אחר אחת הסמכויות המסורות לו עפ"י פקודה זו יהא צפוי לקנס שלא יעלה על חמישים ל"י.

עבירות ע"י איגודים

11. מקום שהוכח כי כל עבירה על פקודה זו שנעשתה ע"י גוף מאוגד, נעשתה בהסכמתו או בעזרתו של כל מנהל, מנהל עסקים, מזכיר או פקיד אחר של אותו גוף מאוגד או שאפשר ליחס מעשה עבירה זה לאיזו רשלנות מצדם, הרי גם הוא וגם אותו גוף מאוגד, יראו אותם כאשמים באותה עבירה, ויהיו צפויים למשפט ולעונש בהתאם לכך.

12. כל דבר שעפ"י פקודה זו דרוש או מותר להיעשות ע"י שר האוצר, לשר האוצר או בפני שר האוצר, יכול להיעשות ע"י כל אדם, לכל אדם או בפני כל אדם שהורשה לכך ע"י שר האוצר.

העברת סמכויותיו של שר האוצר

13. פקודה זו לא תפגע בשימוש בכל זכויות או סמכויות של שר האוצר.

שמירה על זכויותיו של שר האוצר

14. (1) מקום שלאחר התאריך הקבוע פוסק אזור כל שהוא מהיות ארץ אויב (בין מפני היותו תפוס בידי מדינת ישראל או מעצמה שהיא בת בריתה של מדינת ישראל, בין משום שאינו תפוס עוד בידי מעצמה שאתה נמצאת מדינת ישראל במצב מלחמה ובין בגלל סיבה אחרת כל שהיא) ינהגו באותו אזור, לצרכי הסעיפים 6, 7 ו-9 ולצרכי כל צו שניתן לפי סעיף 9 הנ"ל, פרט לכשנתינה הוראה מפורשת בכל צו כזה, כאילו לא חלה שום היפסקות כזאת, עד לאותו זמן ששר האוצר יפרט אותו בצו.

הוראות לזמן מעבר בענין אזורים שפסקו מהיות ארץ אויב, או שהפסיקו לנהוג בהם כבארץ אויב
פק' 30 לש' 1945

(2) ההוראות הקודמות של סעיף זה תחולנה, בכל הנוגע בכל דבר שנעשה או שלא נעשה אחרי התאריך הקבוע, על כל אזור, שפסק מהיות ארץ אויב ביום העשירי ביולי, 1943, או לאחריו, אבל בכל הנוגע כנ"ל לפני התאריך הקבוע, תחולנה כשם שהן חלות על כל אזור שפסק מהיות ארץ אויב לאחר התאריך הקבוע.

(3) מקום שניתן - לפי סעיף קטן (1) של סעיף 2 (המיפה את כוחו של שר האוצר להורות בצו כי ינהגו באזור, לצרכי הפקודה הזאת, כבארץ אויב) - צו המורה שינהגו בכל אזור כנ"ל, ואותו צו בוטל או שונה, בין לפני התאריך הקבוע ובין לאחר מכן, עד כי אינו חל יותר על אותו אזור, תחולנה הוראותיו הקודמות של סעיף זה, בתיאומים הנחוצים, על אותו אזור, כאילו פסק האזור מהיות ארץ אויב עם ביטולו של הצו או שינויו, הכל לפי הענין.

(א) בסעיף זה המונח "התאריך הקבוע" פירושו היום העשירי ושמונה באוקטובר 1943.

(4) הוראותיו הקודמות של סעיף זה לא תהיה להן נפקות על כל דבר שנעשה או שלא נעשה באותו יום או לאחר מכן, ביחס לכל אזור אשר היה סמוך לפני היום השלושים בנובמבר, 1944, אזור הנתון לריבונותה של מעצמה שאתה נמצא אז מלך בריטניה במצב מלחמה.

15. ביחד לכל דבר שנעשה או לא נעשה ביום השלושים בנובמבר, 1944, או לאחריו, ינהגו בכל אזור, הנתון ביום הנ"ל לריבונותה של מעצמה שאתה נמצא אז מלך בריטניה במצב מלחמה, כבארץ אויב, לצרכי הפקודה הזאת (לרבות צרכי כל צו שניתן לפיה):

הוראות לזמן מעבר לריבונותה של מעצמה שאתה נמצא מלך בריטניה במצב מלחמה
פק' 30 לש' 1945

בתנאי כי במקרה של אזור, שאלמלא סעיף זה לא היו נוהגים בו כבארץ אויב, יהיה שר האוצר רשאי להורות בצו כי החל מאותו יום, שיפורט כנ"ל, ינהגו באותו אזור כאילו לא היה ארץ אויב - לכל הצרכים הנ"ל, או לאותם מן הצרכים הנ"ל שיפורטו בצו, ואפשר יהיה לפרט באותם

הצווים האמורים ימים שונים ביחס לצרכים שונים.

16. כל צו, הודעה, תעודת אישור, רשות, הרשאה, או מינוי, שניתנו או הוצאו בתוקף סמכויות שהוענקו בפקודה זאת, כפי שתוקנה בתקנות ההגנה המפורטות בתוספת, שעמדו בתקפן סמוך לפני תחילת תקפן של תקנות ההגנה (ביטול), 1945, יראו אותם כאילו ניתנו או הוצאו בתוקף הסמכויות שהוענקו בפקודה זאת כפי שתוקנה בפקודת תחיקת-ההגנה (הכללה בפקודות מסויימות), 1945, וכל צו, הודעה, או דרישה אחרת שעמדו בתקפם סמוך לפני תחילת תקפם של תקנות ההגנה (ביטול), 1945, שהם צו, הודעה או דרישה אחרת, שלפי תקנה 8 מתקנות ההגנה (מסחר עם האויב), 1942, יראו אותם כהודעה שהוצאה לפי סעיף 9ג, כפי שחוקק באותן התקנות, ייחשבו כאילו הם הודעה שהוצאה לפי סעיף 9ג, כפי שחוקק בפקודת תחיקת ההגנה (הכללה בפקודות מסויימות), 1945.

סייג בדבר צווים וכו'
מסויימים
פק' 30 ל'ש' 1945

17. (1) אפוטרופוס על רכוש האויב לא יהיה אחראי בגין או בגלל כל מעשה שנעשה או כל מחדל שבוצע ע"י מורשיו, בין לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, ובין לאחריה, אלא אם נתנו אותו אפוטרופוס על רכוש האויב או פקיד הפועל מטעמו, הרשאה באופן מיוחד על אותם מעשה או מחדל.

הגנת אפוטרופוסות על
רכוש האויב ופקידיו,
והקניית תוקף
פק' 68 ל'ש' 1947

(2) לא האפוטרופוס על רכוש האויב ולא פקיד הפועל מטעמו, לא יהיו נתונים לכל אחריות בגין או בגלל כל –

(I) מעשה שנעשה, או

(II) מחדל שבוצע, או

(III) הכרעה, הרשאה, הוראה או צו, שניתנו, בין לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, ובין לאחריה, בהמשך או בהמשך מיומר, לסמכויות ולתפקידים שהוענקו לאותו אפוטרופוס על רכוש האויב בפקודה הזאת, או בכל צו שניתן לפיה, אם נעשה המעשה, בוצע המחדל, או ניתנו ההכרעה, ההרשאה, ההוראה או הצו בתום לב, וכל אותם מעשים שנעשו, מחדלים שבוצעו, או הכרעות, הרשאות, הוראות וצווים שניתנו, לפני תאריך תחילת תקפה של פקודת המסחר עם האויב (תיקון מס' 2), 1947, יראו אותם כאילו נעשו, בוצעו או ניתנו, הכל לפי הענין, באופן שריר וקיים.

התוספת

(סעיף 16)

פק' 30 ל'ש' 1945

- (1) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1940.
- (2) תקנות הגנה (מסחר עם האויב) (תיקון), 1940.
- (3) תקנות הגנה (מסחר עם האויב) (תיקון), 1941.
- (4) תקנות הגנה (מסחר עם האויב) (תיקון) (מס' 2), 1941.
- (5) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1942.
- (6) תקנות הגנה (מסחר עם האויב) (תיקון) (מס' 2), 1942.
- (7) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1943.
- (8) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1944.
- (9) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1945.